

1978 செப்டம்பர் 9]

2. உரிமைப் பிரச்சினை.

திரு. ஜி. வசந்த பை அவர்கள் கோர்ட்டில் கொடுத்துள்ள அபிப்பிராயம் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் அவர்கள் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினை தந்திருக்கிறார்கள். அது எந்த வகையில் மேலவை விதிகளின் கீழ் வருகின்றது என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி அவரை அழைக்கிறேன்.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை விதி 157-ன் கீழ், கீழ்க்காணும் உரிமைப் பிரச்சினைக்கு நான் முன் அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறேன் :

“ 26—4—1974 அன்று இராஜமன்னார் ரிப்போர்ட்டின்மீது மேலவையில் நான் பேசாத கருத்தைப் பேசியதாக நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பை அவர்கள் ‘அதாவது மத்திய அரசு அதிக அதிகாரம் மாநில அரசுக்குக் கொடுக்க மறுத்தால், மாநில முதலமைச்சர் முஜிபர் ரஹ்மானுக்கு மாற்ற வேண்டும்’ என்று பேசியதாகக் கோர்ட்டில் அபிப்பிராயம் போட்டதுடன் பரவலாக பத்திரிகைகளுக்கும் விளம்பரம் கொடுத்து இருக்கிறார்.”

அந்தப் பேச்சில் நான் நாட்டுப் பிரிவினை இராஜமன்னார் ரிப்போர்ட்டில் கேட்கப்படாததால், இந்த ரிப்போர்ட்டை ஆதரிக்கிறேன் என்று பேசியிருக்க, அந்தக் கருத்துக்கு நேர் மாறான, உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விளம்பரப்படுத்தி, என்னுடைய உரிமையைப் பறித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையை உரிமைக்குழுவுக்கு அனுப்பி எனக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் அன்றையதினம் சட்டமன்ற மேலவையில் என்ன பேசினேன் ; என்ன கருத்தில் பேசினேன் என்பதை இங்கே படித்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், அதைப் படிக்க எனக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தமது அன்றைய முழுப் பேச்சையும் படிக்கப்போவதில்லையே ? பகுதிகளைத் தானே படிக்கப் போகிறார் ?

[1978 செப்டம்பர் 9]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : பகுதிகளைத்தான் படிக்கப் போகிறேன். முழுப் பேச்சையும் படிப்பது சரியில்லை. அதோடு நேரமுமில்லை. இந்தக் கருத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் பகுதிகளை மட்டுமே படிக்க விரும்புகிறேன்.

இராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கையின்மீது அன்று விவாதம் நடைபெற்றது. அந்த விவாதத்தில் நான் பேசிய பகுதிகளில் சிலவற்றைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ . . . முஸ்லீம் லீக்கைப் பொறுத்தமட்டில், முன்பு நாட்டைப் பிரிவினை செய்தவர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டு எங்கள் மீது சுமத்தப் படுகிறது. இந்த மாநில சுயாட்சி என்ற தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும்போது இதிலே பிரிவினை நோக்கம் இல்லை. அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பதை நிச்சயமாக நாங்கள் தெரிந்துகொண்டு மனப்பூர்வமாக இதற்கு முழு ஆதரவைக் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறோம். முன்பு பேசிய எனது நண்பர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் முஸ்லீம் லீக்கர்கள் பிரிவினை கேட்கவில்லை. அதிக சலுகைகளைக் கேட்டார்கள் என்றார்கள். நான் சொல்வேன். அப்படிச் சலுகைகள் கிடைத்திருந்தால் நாடு பிரிந்தே இருக்காது. . . ”

அடுத்தது, என்னென்ன அதிகாரங்கள் மத்திய அரசுக்கு இருக்க வேண்டும், இங்கே உள்ள அரசுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய விளக்கம் அது.

“ . . . இராஜமன்னார் குழு அறிக்கையைப் படித்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் பார்த்தேன். மாநில சுயாட்சி என்று நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தற்காப்பு மத்திய அரசிடத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று அந்த அறிக்கையிலே சொல்கிறார்கள். “பொரின் அபேர்ஸ்” மத்திய அரசிடத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். “இண்டர் ஸ்டேட் டிரான்ஸ் போர்ட்” மத்திய அரசிடத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கம்யூனிகேஷன்ஸ், கரன்சி போன்று இப்படி 5 அடிப்படை அம்சங்கள் மத்திய அரசிடத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று அந்த அறிக்கையில் சொல்கிறார்கள். இந்த ஐந்து அம்சங்களிலே, நான்கு அம்சங்களை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஐந்தாவது அம்சத்தில் எனக்கு ஏற்பு இல்லை. கரன்சியைப் பொறுத்தவரையில், நாம் மத்திய அரசுக்கு விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாதென்பது என்னுடைய ஆணித்தரமான கருத்தாகும். . . ”

இதை நான் சொல்லும்போது திரு. ராஜாராம் அவர்கள் குறுக்கிட்டுக் கேட்டார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்)

“ . . . 20 மாநிலங்களும் தனித் தனியாக அச்சடித்துக் கொள்ள வேண்டுமா ? ” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொன்னேன்.

கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஆமாம். ஆமாம். புதுக்கோட்டை சுண்டை காய் ஸ்டேட், அங்கே நானயம் அடித்தார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அம்மன் காசுதான் அடித்தார்கள். சில்லரைக் காசுதான் அடித்தார்கள்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அந்த உரிமையைக் கொடுப்பதால் பிரிந்து போகும் நிலைமை வராது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நல்ல வேளை இப்போது அந்த ஸ்டேட் இல்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமாக ஒரு கருத்தை அப்போது நான் பேச மறந்துவிட்டேன். அப்போது சொல்வதற்குத் தவறிவிட்டேன். அதாவது நைஜாம் ஸ்டேட்டில் ரூபாய் அச்சடிக்க உரிமை கொடுத்திருந்தார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அப்போது என்ன சொல்லத் தவறிவிட்டார்கள் என்பதல்ல பிரச்சினை, என்ன சொன்னார்கள் என்பதுதான் பிரச்சினை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அடுத்தது “ . . . நேற்று இங்கே பேசிய அருமை நண்பர் திரு. இராம சுப்பையா அவர்கள் மாநில சுயாட்சி என்றால் பிரிவினை இல்லை, அதிக அதிகாரங்கள் கோருவதுதான் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். எத்தனை முறைகள், எத்தனை கோணங்களில் விளக்கினாலும் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றார்களே என்று வியப்பு தெரிவித்துப் பேசினார்கள். நாம் தலைகீழாக நின்று விளக்கங்கள் சொன்னாலும், அவர்களுக்குப் புரியாது. புரியாது என்பதல்ல, அவர்களுக்குப் புரிந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. தூங்குகின்றவர்களை எழுப்பலாம், ஆனால் தூங்குவது போன்று பாசாங்கு செய்கின்றவர்களை எழுப்ப முடியாது. அவர்களுக்குப் புரிந்து கொள்ள மனமில்லை என்றுதான் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது பிரிவினைக் கோரிக்கை அல்ல, அதிக அதிகாரங்கள் கோருவது தான் என்று விளக்கப்பட்டுவிட்டது. . . ”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதோடு போதுமே.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இன்னும் ஒன்றை மட்டும் படித்துவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) [1978 செப்டம்பர் 9]

“ . . . மாநில சுயாட்சி என்றால், நாங்கள் பயப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். . . . மாநில சுயாட்சி என்பது பயப்பட வேண்டிய வார்த்தையும் அல்ல, அல்லஜி உண்டாக்கக்கூடிய வார்த்தையும் அல்ல. மத்திய அரசுக்குட்பட்ட வகையில், அதிக அதிகாரம் கொண்ட மாநில சுயாட்சி என்று கூறுவதை விட பொருத்தமான வார்த்தையே கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவ்வளவு நல்ல வார்த்தை, பொருத்தமான வார்த்தை என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வார்த்தைக்குப் பதிலாக தேசிய சுயாட்சி என்ற கோரிக்கை வந்து, அதை ஆட்சேபித்திருந்தால் அர்த்தம் இருக்கும். . . . ”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தாங்கள் பிரிவினையை ஆதரித்துப் பேச வில்லை என்பதுதான் தங்களுடைய கருத்தின் சாராம்சம். எனவே சொன்னது போதும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : நான் விரைவில் முடித்துக்கொள்ளப் போகிறேன்.

“ . . . அதை ஆட்சேபித்திருந்தால் அர்த்தம் இருக்கும். . . . ”
“ தமிழக சுயாட்சி என்ற கோரிக்கை இருந்தால், அந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தியிருந்தால், அதை எதிர்ப்பதில் அர்த்தம் இருக்கும். வார்த்தைகளைக் கொண்டு, பெயர்களைக் கொண்டு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது பொருத்தமற்றது. ஷேக்ஸ்பியர் சொல்கிறார் ”

(திரு. ஜி. வசந்த பை அவர்கள் திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் அவர்களிடமிருந்து அவர் படித்த புத்தகத்தைத் தரும்படி கேட்கிறார்.)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : நான் கொடுக்க முடியாது. (சிரிப்பு.)

(சில உறுப்பினர்கள் தம் இருக்கையிலிருந்து எழுகின்றனர்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து ஒன்றை உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதில் யாரையும் பேச நான் அனுமதிக்கப் போவதில்லை. ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். திரு. வசந்த பை அவர்கள் பேசுவதற்கு முன்பாக ஒன்றை திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். முதலமைச்சர் முஜிபிர் ரஹ்மானுக்கு மாற வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா இல்லையா என்பதுதான். அதை தெளிவுப்படுத்த வேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : முஜிபிர் ரஹ்மானுக்கு மாறவேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. அப்படி நான் இங்கே பேசவே இல்லை.

1978 செப்டம்பர் 9]

* THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman, Sir, I want the Proceedings of 26th April 1974 which he has got from the Assembly Library, for my perusal. Please give me the Proceedings of 26th April 1974. I would show to you that I have not stated anything in the Affidavit which is not contained in his speech and in my speech on that occasion.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் தமது கருத்தை மட்டும் சொல்லிவிட்டால், பிறகு நானே பார்த்து அந்தப் பேச்சில் அது இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்துவிடுவேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: I want to read it. Because he has read it I want to read his portions which he has not referred to. He cannot read portions and tell the House that he did not speak like that.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து படித்துக் காட்ட வேண்டுமென்றால், உங்களுக்கு அந்த உரிமை உண்டு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்களின் கையிலேயே அந்தப் புத்தகம் இருக்கிறது, வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். கோர்ட்டில் எதிர்க் கட்சிக்காரரிடம் இப்படிப் புத்தகத்தை வாங்கிக்கொள்கிறீர்கள் அல்லவா?

திரு. ஜி. வசந்த பை : இந்தப் புத்தகம் லைப்ரரி புத்தகம், அவருடைய சொந்தப் புத்தகம் அல்ல.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதில் தமிழில் அல்லவா இருக்கிறது?

திரு. ஜி. வசந்த பை : அவர் தமிழில் பேசியிருக்கிறார். நான் இங்கிலிஷில் பேசியிருக்கிறேன்.

He said "Hero of the Pakistan Party is Jinnah". He also said that Jinnah would not have asked for Pakistan, if he had been given more powers. Then he quotes Maulana Abul Kalam Azad from "India Wins Freedom" and says that Congress was responsible for the separation and that Maulana Abul Kalam Azad had agreed to this. Then, at page 127, he misquoted it. I immediately called for the book "India Wins Freedom" and quoted the passage and said "You are misquoting it with a mischievous motive". That is what I have said in my speech. Then he referred to "14 points of Jinnah" at that time and

(திரு. ஜி. வசந்தபை)

[1978 செப்டம்பர் 9]

said if Jinnah had been conceded separate electorates, Baluchistan would not have been severed from India and that Sind would not have been separated from India.

(பிற்பகல் 4.50)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. வசந்த பை அவர்கள் கொஞ்சம் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். இங்கு அதற்கு என்ன வியாக்கியானம் என்பதல்ல இப்போதுள்ள பிரச்சினை. அது சம்பந்தமான விவரங்கள் என்ன என்பதை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி. வசந்த பை : சொல்கிறேன்.

At page 127, in lines 5 to 20, he refers to "India Wins Freedom" and "14 Points of Jinnah". Then, on page 129 he says that if the 14 points of Jinnah had been conceded and the 12 points of Mujibhur Rahman had been conceded, Bangla Desh would not have ceased to be a part of Pakistan and Pakistan would not have ceased to be a part of India. So, he says that this was the reason. Then he continues further and asks for the demands made by him including currency in the "Sundakkai State". He goes further and says "there will be rebellion if these demands are not conceded today". I immediately objected and in my speech at page 150, I mentioned :

"My hon. Friend Thiru Wahab referred to the fact that in the year 1946, Mr. Jinnah was responsible for an agitation for powers for the States, while the Congress was against it and gave up the earlier resolution on Linguistic Provinces. I would like to clear Thiru Wahab of the conception which he has got about what his leader has said. I would like to quote the statement of Thiru Maulana Abul Kalam Azad about the activities of the Muslim League in those days. The Muslim League evidently and apparently was a non-political organisation, for all apparent purposes and for all transient purposes; but it was really helping the British Government to create and continue India as a slave country."

Thiru Wahab rose. I said "I am not yielding" and I went on reading from "India Wins Freedom":

"The Muslim League entered into the second phase of its activities when it found that the Government was compelled to introduce various reforms as a result of Congress pressure. It

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. ஜி. வசந்த பை)

was somewhat disturbed when it saw the Congress achieving its objects step by step. The League still remained aloof from the political struggle, but as soon as an advance was made, it put in a claim on behalf of the Muslim community."

Then, I said,

"Thiru Wahab told this House something as if to defend Mr. Jinnah. I think that Mr. Jinnah was responsible for the destruction of unity; he was the person who was responsible for the bifurcation of this country."

Thiru Wahab rose. I said,

"Sir, I am not yielding. I am not yielding the floor to the hon. Member. Let him give his views after I finish my point.

I am referring to the fact that Thiru Wahab referred to two things which are very ominous and which even this Government have not referred to."

This is very important, Sir.

"One thing is that Mr. Jinnah's separation of the country and the establishment of Pakistan arose because powers were not given to the States. The second thing which he referred to was the fact that Mr. Mujibur Rahman fought against Pakistan because provincial autonomy was not conceded. So, this is a warning to this House which is discussing the very important Resolution which says that India is a vast country with people of different languages, civilisations and cultures and hence the State should have freedom of action and sufficient powers to secure its progress without impairing the unity of the country. While moving this Resolution, the Hon. the Chief Minister has correctly stated that the integrity and unity of this country are the prime concern. When such is the case, was the hon. Member Thiru Wahab pointing out that if autonomy was not conceded, it would result in what Mr. Jinnah did or what Mr. Mujibur Rahman did recently? In that respect, his speech was absolutely mischievous. I would like to say that I differ from him and he should not have made such a speech."

Sir, here comes the cat out of the bag and I am referring to what Thiru Wahab said. He spoke in English and not in Tamil.

(திரு. ஜி. வசந்த பை) [1978 செப்டம்பர் 9]

“ I have got a right to refer to what I feel. If oppression is caused, rebellion will be the result. Oppression leads to rebellion. Such conditions should not prevail. That was what I was trying to press.”

He was trying, Sir, to press that if Mujibhur Rahman's demands had been accepted Bangla Desh would not have gone.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நான் சொல்கிறேன். கொஞ்சம் உட்காருங்கள். இப்போது பிரச்சனை தெளிவாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே கோர்ட்டுக்குப் போயிருந்த விஷயம். கோர்ட்டுக்குப் போய் இன்னும் பூராவும் விசாரணை முடிந்துவிட்டதா என்பது தெரியவில்லை. இந்த நிலைமைகளில் அவர் சொல்லாததை, இல்லாததை நீங்கள் கோர்ட்டிலே சொன்னதாக அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அதற்கு மேலேயும் நீங்கள் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லிப் பேசிக்கொண்டே போகவேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. ஜி. வசந்த பை : நான் இப்போது எடுத்துக்காட்டுகின்றதைத் தான் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

I am only saying what has been done. I have got Thiru Wahab's speech :

“ I have got a right to refer to what I feel. If oppression is caused, rebellion will be the result. Oppression leads to rebellion. Such conditions should not prevail. That was what I was trying to press. The reasonable request of the Government is the giving of more powers to the State. If it is conceded, there will be no question of separation. Why should this request for more powers be rejected ?”

Then, I said :

“ Now, Sir, the whole cat has come out of the bag. The hon. Member said that rebellion would come about if the request was rejected. That is not what the Government have stated. With great respect to our Chief Minister, the Government have not stated that . . .”

Later, I said :

“ I do not want to allow unnecessary interruptions in my speech. I must have my say, because the hon. Member had his say. The Resolution speaks of integrity of India.”

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. ஜி. வசந்த பை)

I also said :

“ Here there is no question of the integrity of India being affected. So, the suggestion of my hon. Friend Thiru Wahab is totally out of place and actually it is absolutely mischievous. It has no place here and has no reference to this Resolution at all, because I must clear the D.M.K. Government from any such charge that might be made after the speech of Thiru Abdul Wahab that they are attempting to have a rebellion and that if the request for State autonomy is not granted, they are going to secede from India.”

I have said it and this I have said in one sentence.

Sir, I want to point out to you that Thiru Wahab is a party in the Court. He entered defence through the Government Pleader and * * * signed a common affidavit in which he did not contradict this. He did not appeal against that Judgment and knowing about * * * having gone up on appeal, he did not file any appeal against that Judgment which was against him. He cannot now come to this House and try to urge something about my affidavit which he has not contradicted there and he cannot be heard to say that here.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவர் கேட்பதெல்லாம், நீங்கள் கொடுத்த அபிப்பிராயமே தன்னைப் பற்றியும், தான் சொல்லாததைச் சொன்னதாகச் சொல்வதையும் பற்றித்தான் கேட்கிறார். மற்றபடி * * * அவர்கள் பற்றியோ அல்லது இந்த கேஸ் பற்றியோ இங்கே வாதிட முடியாது. அதைப்பற்றி வாதிடவும் வேண்டாம்.

திரு. ஜி. வசந்த பை : அது கோர்ட்டிலே கொடுக்கப்பட்ட சமாசாரம். இங்கே விவாதிக்க முடியுமா என்றால், அது முடியாது. அதனால்தான் சொல்கிறேன். கோர்ட்டிலே கொடுக்கப்பட்ட விஷயம். அங்கே ஒப்பு விக்கப்பட்டது. அதை ‘அடாப்’ பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தாங்கள் ஆங்கிலத்திலேயே பேசலாம்.

திரு. ஜி. வசந்த பை : ஆகவேதான் இதைப்பற்றிப் பேசுவது நியாயமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1978 செப்டம்பர் 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நான் ஒன்று சொல்கின்றேன். பிரச்சினை இங்கே ரொம்பத் தெளிவாக இருக்கிறது. திரு. வகாப் அவர்கள் பேசாததைப் பேசியதாக நீங்கள் அபிடவிட்டில் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று அவர் சொல்லிவிட்டு, தான் பேசினதை முழுவதையும் படிக்க முடியாது என்று சொல்லி, நானும் முழுவதையும் படிக்க வேண்டாம் என்று சொன்னேன், அதிலே சில பகுதிகளை மட்டும் படித்தார்கள். திரு. வகாப் அவர்கள் படிக்காத பகுதிகள் என்று சொல்லிவிட்டு, அதுபோலவே திரு. வசந்த பை அவர்களும் சில பகுதிகளைப் படித்தார்கள். நாம் ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே கோர்ட்டு விஷயத்தைச் சம்பந்தப்படுத்த முடியாது. ஒரு மெம்பர் தான் சொல்லாததைச் சொன்னதாகச் சொல்லும் போது, அது நீங்கள் சம்பந்தப்பட்ட கேசாக இருக்கட்டும் அல்லது வேறு எந்த கேசிலே அப்படி சொல்லியிருந்தாலும்கூட, அதை ஆட்சேபிக்க அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. சொல்லாததைச் சொன்னதாகச் சொல்வதை ஆட்சேபிக்க, மறுக்க உறுப்பினருக்கு உரிமை இருக்கிறது. நீங்கள் மெம்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது, 'ஓத்' எடுப்பது பற்றிச் சொல்வது என்பதல்ல இப்போதுள்ள பிரச்சினை. அது அல்ல. நீங்கள் அவர் சொல்லாததை மீட்டிங்கிலே சொல்லியிருந்தாலும்கூட, இந்த சபையிலே நடந்த ஒரு விஷயம் ஆனதால், ஒரு பப்ளிக் மீட்டிங்கிலே சொல்லியிருந்தாலும்கூட, அதை பிளீட் பண்ணுவதற்கு அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதுதான் உண்மையான நிலை. நீங்கள் அதை மறுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அவர் இப்போது கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். நீங்களும் இப்போது சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் எல்லாம் சொல்லிவிட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இனி நான்தான் சொல்ல வேண்டும். அதுதான் இப்போது என் வேலை.

(பிற்பகல் 5-00)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: நண்பரவர்கள் பதில் சொல்லும் வகையிலே சில வாசகங்களைப் படித்தார்கள். ஒருவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னால், அந்தக் கருத்தை ஒரே கோணத்தில் எல்லோரும் புரிந்துகொள்வதில்லை. (ஒரு காகிதத்தைக் காண்பித்து) இந்தக் காகிதம் வெள்ளை. நான் காட்டுவது வெள்ளைக் காகிதம். எல்லோருக்கும் இது வெள்ளையாகத் தெரியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நன்றாகத் தெரிகிறது வெள்ளையாக.

1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்)

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : பச்சைக் கண்ணாடி போட்டவர்களுக்குப் பச்சையாகத் தெரியும். சிவப்புக் கண்ணாடி போட்டவர்களுக்குச் சிவப்பாகத் தெரியும், வெள்ளைக் காசுதம். அந்த மாதிரி, ஒருவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லும் போது, பலருக்குப் பலவிதமாகப் புரியும். நான் எந்தக் கருத்தில் சொன்னேன் என்பதற்கு, பிரிவினைக் கேட்டு நான் பேசவில்லை என்பதற்கு ஆதாரமாகப் பல வாசங்களைப் படித்துக் காட்டினேன். முஜிப் ரஹ்மாகு முதல்வர் மாற வேண்டுமென்று சொன்னதாக அவர் படித்துக் காட்டினார். ஆணித்தரமாகச் சொல்கிறேன். நான் எந்த கருத்துச் சொன்னேனோ, அதற்கு நேர் மாறான கருத்தை, பச்சைக் கண்ணாடி போட்டுப் புரிந்து கொண்டு சொல்லி யிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து விவாதம் வேண்டாம். நீங்கள் உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பியிருக்கிறீர்கள். இரண்டு பேருடைய கருத்தும் தெரிந்துவிட்டது. இப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களைக் கருத்து தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இப்போது நமது அவையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய உரிமைப் பிரச்சினைமீது தாங்கள் தீர்ப்புக் கூறுவதற்கு முன்னால், அவையில் இருக்கிற கட்சிகளுடைய தலைவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வது மரபு என்ற முறையிலே, எனது கட்சியின் சார்பிலே நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். திரு. வகாப் அவர்கள் இந்த அவையிலே எதையும் பேசுவதற்கு உரிமை பெற்றவர்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கு இந்த அவையின் உள்ளே, எந்தப் பிரச்சினை பற்றிப் பேசுவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதைக் கேட்பதற்கு இந்த மாநிலத்திலே எந்த சக்திக்கும் உரிமை கிடையாது. நீதி மன்றங்களுக்கும் உரிமையிலே என்று பல இடங்களிலே உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறதென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவர்கள் பிரிவினை வேண்டுமென்று சொல்லவும் உரிமை இருக்கிறது. அவர் அப்படிப் பேசவில்லை. இப்போது இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் பிரிவினை வேண்டுமென்று பேசுகிறார். அதனால் அந்த அங்கத்தினர் உரிமை இழந்துவிட முடியாது. அவருக்கு அந்த உரிமையுண்டு. இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது. ஆனால், இங்குள்ள பிரச்சினை அதுவல்ல. அவர் பேசாததைப் பேசிவிட்டதாக நீதிமன்றத்திலே சொல்லி, தனக்கு ஒரு வருத்தம் வருகிற நிலையும், இழுக்கு வருகிற நிலையும், ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று திரு. வகாப் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினையில்கூட. பேசியது குறிப்பேட்டிலே இருக்கிறது. அவர்கள் பேசினார்களா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி அறிய உரிமைக் குழுவிற்கு

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1978 செப்டம்பர் 9]

அனுப்புவதற்குத் தகுதியான காரணங்கள் இருந்தால் அனுப்புவது, இல்லையென்றால் தாங்கள் வழங்கும் தீர்ப்பை இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்ளும். இந்த விவாதம் நடக்கும்போது நானும் இருந்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நானும் இருந்தேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : என்னைப் பொறுத்த அளவில், அந்த விவாதத்தைக் கட்சித் தலைவராக இருந்து கேட்கவில்லை. இந்த அவையிலே ஓர் உறுப்பினராக இருந்து கேட்டேன். திரு. வகாப் அவர்கள் எந்த இடத்திலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய முதல்வர் முஜிபீர் ரஹ்மான் ஆகவேண்டுமென்றே அல்லது பிரிவினையை வற்புறுத்தியோ சொன்னதாகக் கேட்கவில்லை. மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஆதரிப்பதற்குக் காரணம், இது பிரிவினையைச் சொல்லவில்லை, பிரிவினையைப் பற்றி பேசவில்லை. என்னுடைய கட்சியான முஸ்லிம் லீக் இந்தியாவைப் பிரித்துவிட்டதென்று பழி சுமத்தினார்கள். ஆனால், இதை ஆதரிப்பதற்குக் காரணம், பிரிவினை இல்லாததுதான் என்று சொல்லி, தியாயமான கோரிக்கைகள் கேட்கப்படாது போனால், அது மோசமான விளைவை ஏற்படுத்துமென்பதற்கு இரண்டு, மூன்று உதாரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பாகிஸ்தான் பிரிவினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பங்களா தேஷ் பிரிவினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதைச் சொல்வதற்கு இந்த அவையிலே உரிமை கிடையாதென்று இன்னொரு உறுப்பினர் நினைப்பது தவறு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இங்கே சபையிலே நீங்கள் சொல்லும் தீர்மானம் முன்மொழியப்படவில்லை. சபையிலே கிளப்பியதை கோர்ட்டிலே எழுப்பியது தப்பு என்று சொல்லியிருந்தால், நீங்கள் சொல்வது சரி. சொல்லாததைச் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதுதான் தீர்மானத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அவர் சொல்லாததைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். அதனால் அது அங்கத்தினருடைய உரிமையை மீறிய மிக முக்கியமான பிரச்சினையாகும். இப்படி நடந்தால், மற்ற அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கே உரிமை இழக்கும் நிலை ஏற்படுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: I want to clarify one point which the Hon. the Leader of the Opposition has said. What I have stated in the affidavit is that I would not like to take my oath before a person who advocated that if more powers are not conceded to the States there should be a separation, citing the example of Mujibhur Rehman.

1978 செப்டம்பர் 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்வது அதுமட்டுமல்ல. நீங்கள் இந்தச் சபையிலே நடந்த நடவடிக்கைகளைப்பற்றி பேட்டிஷனிலே சொல்லியது தப்பு.

திரு. ஜி. வசந்த பை : அபிப்பிராயம்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் அவர் முன்னாலே 'ஓத்' எடுக்க முடியாதென்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களைப் பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இங்கே எழுப்பப் பட்டிருக்கிற உரிமைப் பிரச்சினை மிக முக்கியமானது என்பதோடு, இந்த அவையினுடைய உரிமையை, கௌரவத்தைக் காக்கின்ற மிகப் பெரிய நடவடிக்கையாக அமையுமென்று கருதுகிறேன். நீதிமன்றத்திற்கு இது சென்றிருந்தாலும், மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல, இந்த அவையிலே உறுப்பினராக இருக்கின்றவர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெளிவாக, எந்தவித அச்சத்திற்கும் ஆளாகாமல் சொல்வதற்கு, பேசுவதற்கு பரிபூரண உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தப் பேச்சு அவை நடவடிக்கைகளுக்கோ அல்லது நாட்டினுடைய நடப்பு களுக்கோ குந்தகம் விளைவிக்குமென்ற கருத்து அவையிலே உள்ளவர்களுக்கோ, தலைவருக்கோ ஏற்பட்டால், அந்த உரையை மாற்றுவதற்கு அல்லது நீக்குவதற்கு இந்த அவைக்கும், தலைவருக்கும் உரிமையிருக்கிறது. ஆனால், இந்த அவையில் ஏற்றப்பட்டுவிட்ட ஒரு கருத்து, இந்த அவையில் அனுமதிக்கப் பட்ட ஒரு கருத்து, மீண்டும் பிரச்சினைக்கு ஆளாகவேண்டாம். அந்தக் கருத்து தவறு என்ற அடிப்படையிலே மீண்டும் நடவடிக்கை எடுப்பது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை நீதிமன்றத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அவைக்கு அதைப் பற்றி விவாதம் செய்ய உரிமை இருக்கிறதா அல்லது அதனால் நீதி மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் பாதிக்கப்படுமா என்ற நிலைகளையெல்லாம் சொன்னார்கள். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னதைப்போல், இந்த அவையை நீதி மன்றம்கூட புறக்கணித்துவிட முடியாது. இந்த அவையாருக்கும் கட்டுப்பட்டதல்ல. இந்த அவையாருக்கும் அடங்கியதல்ல. இந்த அவையிலே கூறப்படும் கருத்துக்கள் முழுமையானவை, கொஞ்சம் கூட அச்சத்திற்கு ஆளாகாமல் சொல்லப்பட வேண்டியவை என்று அறிவிக்க விரும்புகிறேன். இரண்டாவதாக, ஓர் அங்கத்தினர் பேசிய பேச்சிலே இடம் பெறாத ஒன்று, வேறொரு இடத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிறது என்ற அளவிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 9]

உண்மையாக இருக்குமானால், நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று பெருமளவிற்கு விளம்பரம் வந்துவிட்ட பிறகு, உறுப்பினர் அதை மறுப்பதற்கு அல்லது தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அவை காலம் கடத்தத் தேவையில்லை. உடனடியாக அதற்கு முடிவெடுத்து, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் இத்தகைய ஒரு நிகழ்ச்சி இதுவரை நடைபெற்றதில்லை. நான் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருக்கும் கடந்த 4 ஆண்டுகளிலே இப்படி நடைபெற்றதில்லை. இருப்பினும் ஓர் உறுப்பினர் சுயேச்சையாக, ஸ்வாதீனமாக தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு உறுப்பினருடைய உரிமை மீறப்பட்டு, பாதிக்கப்பட்டுள்ளேன் என்று தலைவரிடம் முறையிடுவதும், இன்னொரு உறுப்பினர் அவ்வாறு உரிமை பறிக்கப் படவில்லை என்று வாதிடுவதும் சிக்கலான சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருப்பதை அறிகிறேன். இருந்தாலும், பதிவு ஏடுகளில் பேசிய பேச்சு பதியப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையிலே மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இதில் நியாயம், நீதி எது என்று பார்த்து, நல்லதொரு தீர்ப்பை வழங்கலாமென்று கூறி, முடிக்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, on matters connected with privilege, the Members of the House have every reason to be very guarded for the protection of the privileges of the hon. Members. But the point at issue is not whether Thiru Wahab was entitled to express his views about Mujibhur Rehman and Mohamed Ali Jinnah or whether Thiru Vasantha Pai is entitled to his views. Every Member of this House has the right to express his views within the rules and regulations as permitted by you, Sir. If any Member desires to differ from another hon. Member, he is entitled to do so in his speech. The question at issue and which Thiru Wahab has raised is that he has been misquoted by Thiru Vasantha Pai in the Court of the land. Thiru Vasantha Pai insists on saying that Thiru Wahab has stated what he has quoted in Court. The issue is very simple. It can be resolved by going through the entire speech. I am afraid I was not in the House on that day when the speech was made and I have not gone through the records. It is a clear

1978 செப்டம்பர் 9] [Thiru A. R. Damodaran]

case for you to decide by going through the records and finding out whether there is any factual difference between what Thiru Wahab has stated and what Thiru Pai has stated. The question at issue is not whether Thiru Wahab does not have a right to express his views on any matter for which he makes himself responsible. The House may not agree; none may agree, people might not agree; but that is his political responsibility. The point at issue is to be decided by you. This may not even go to the Committee. It is a simple question of going through the transcript of the speeches that were made by Thiru Wahab and Thiru Vasantha Pai and finding out whether there has been any factual inaccuracy. This is a charge that has been made by one hon. Member against another hon. Member and I leave it to your judgment, Sir.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரு. மாணிக்கம், திரு. அப்துல் வகாப் அவர்களே இதிலே ஒரு கட்டுக்காரராக இருப்பதால், அவரை அழைக்கவில்லை.

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. பி. மாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சிறிது தாமதமாக வந்ததால் பிற்பகுதி கருத்துக்களைத்தான் கேட்க முடிந்தது. இருப்பினும் பக்கத்திலே உள்ள உறுப்பினர்களோடு விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொண்ட அடிப்படையிலே என்னுடைய கருத்து இதில் பல விவரங்களைப் பற்றிச் சரி பார்க்க வேண்டியிருப்பதால், உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பலாம் என்பது.

* திரு. ஆ. நல்லசிவம் : தலைவர் அவர்களே, திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூறியதைப் போல உறுப்பினர், இச்சபையில் இவ்விதம் பேசலாமா அல்லது கூடாதா என்பதல்ல திரு. வகாப் அவர்கள் கேட்டது. திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் பேசியதை, திரு. வசந்த பை அவர்கள் 'மில்லகோட்' பண்ணியிருக்கிறார்களா என்பதுதான் இங்குள்ள பிரச்சினை. இதுதான் இங்கு உரிமைப் பிரச்சினையாக வந்திருக்கிறது.

திரு. வசந்த பை அவர்களும், திரு. வகாப் அவர்களும் படித்துக் காட்டிய திலிருந்து, "முன்னாள் முதலமைச்சர், முஜிபுர் ரஹ்மான் மாத் வேண்டும்" என்றே, "பிரிவினை" என்றே, "மாநில சுயாட்சி தரவிட்டால் பிரிந்து போவோம்" என்றே வார்த்தைகளை திரு. வகாப் அவர்கள் பேசவில்லை என்பது தெரிகிறது. ஆனால் அவர் சொன்னதிலிருந்து நான் புரிந்து கொள்ளுவது, "மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படாவிட

(திரு. ஆ. நல்லசிவம்) [1978 செப்டம்பர் 9]

டால், ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டிய நாடு பிரிந்து போகிற ஆபத்து ஏற்படும்” என்று பேசியதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். “மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தராததால், ஒன்றுபட்டு இருக்க வேண்டிய நம் நாடு, பாகிஸ்தான் என்றும், பங்களா தேஷ் என்றும் இரண்டாகப் பிரிய வேண்டிய நிலைக்குப் போய்விட்டதே” என்று திரு. வகாப் அவர்கள் சொன்னதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் பேசிய பேச்சிலிருந்து தெரிகிறது. அதற்கு மேலும் வார்த்தை அளவிலே, “முஜ்பூர் ரஹ்மாகு மாற வேண்டும்” என்று சொல்லவில்லை; பிரிவினை வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை என்ற முடிவுக்குத்தான் நாங்கள் வர முடிகிறது. திரு. வசந்த பை அவர்கள் கூறியதுபோன்ற கருத்துக்கு இடம் இருக்குமா என்பதை தலைவர் அவர்களே முழுவதுமாகப் படித்துப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பை அவர்கள், தற்காலிகத் தலைவருக்கு முன்னால் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ள மறுத்ததைத் தொடர்ந்து வழக்கு மன்றம் சென்று, என்ன காரணத்திற்காக தான் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற விஷயங்களைச் சொன்னபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் முன்னாள் முதல்வர் கலைஞர் அவர்களை முஜ்பூர் ரஹ்மானோடு ஒப்பிட்டுப் பேசினார், பிரிவினை வாதத்தைத் துண்டினார், எனவே அவர் முன்னால் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதைக் காரணம் காட்டி, வழக்கு மன்றத்திலே அந்தக் காரணங்களைச் சொல்லியிருப்பதாகக் கூறி, “நான் அப்படிப் பேசவில்லை, நான் பேசாத ஒன்றைச் சொல்லி நான் பேசியதாக வெளியே விளம்பரம் செய்து என்னுடைய அரசியல் ஒற்றுமை உணர்வுக்குக் களங்கம் கற்பிக்கிற வகையில் திரித்துக் கூறியிருக்கிறார்” என்றும், அவையிலே பேசாத ஒன்றை அவையிலே பேசியதாகக் குறிப்பிட்டதை இந்த அவையினுடைய உரிமையை மீறிய செயலாக சொல்லி உங்கரிடத்திலே நியாயம் கேட்டிருக்கிறார்.

இங்கே பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவரும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் ஒவ்வொரு கோணத்திலே இதைத் தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இது குறித்து மிக விளக்கமாக, தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே நாம் கவனிக்க வேண்டியது ஒன்று. இந்த அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே பேசினார், அவர் அப்படிப் பேசலாமா, அதற்கு உரிமை இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி விஷயம் இங்கே வரவில்லை.

[1978 செப்டம்பர் 9] (திரு. க. இராசா முகமது)

அதை நாம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு முடிவுக்கு வந்தால், கோர்ட்டின் தீர்ப்பு எப்படியிருக்குமென்று சொல்ல முடியாது. விஷயம் அதுவல்ல.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள், முன்னாள் முதல்வர் கலைஞரை முஜ்பூர் ரஹ்மானோடு ஒப்பிட்டுப் பேசினாரா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி இரண்டு தரப்பினரும் தங்களுக்கு ஆதரவாக ஒவ்வொரு புத்தகத்தை வைத்துக்கொண்டு பேசினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்களுடைய புத்தகத்தை திரு. வசந்த பை அவர்கள் கேட்க, அவர் அதைத் தர மறுக்க, ஒரு நல்ல சூழ்நிலையில் இந்த விவாதம் நடைபெற்றது. அந்தப் புத்தகத்திலே அப்படி என்ன இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒரே புத்தகம்தான்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது : ஒரே புத்தகம்தான். ஆனால் ஒன்று புரிகிறது. அவரவருக்குச் சௌகரியமான பகுதியை வாசித்தார்கள் என்பது. இரண்டு பேரும் என்ன பேசினார்கள் என்பதை முழுவதையும் படித்துப் பார்த்து நாம் அதிலே தீர்ப்புக்கு வருவது சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். எனவேதான் நீங்கள் குறிப்புகளில் உள்ள விஷயங்களைத் திரும்ப ஒரு முறை படித்துப் பார்த்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் உள்ளபடியே “முஜ்பூர் ரஹ்மானோடு முன்னாள் முதல்வர் கலைஞரை ஒப்பிட்டுப் பேசினாரா இல்லையா” என்பதைக் கருப்பொருளாக எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தீர்ப்பளிப்பது சரியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். எனவே தாங்கள் காலத்தை எடுத்துக்கொண்டு அந்த வாதங்களைத் திரும்ப முழுவதுமாகப் படித்துப் பார்த்து, இதன் மீது தீர்ப்பு வழங்க வேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI : The leaders of all the political parties have spoken in this matter. I only want to submit one thing. I would like you to note that what I have stated in the affidavit has not been contradicted by Thiru Wahab who was a part in the Court. I want the Hon. Chairman to note what I have stated in the affidavit.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கோர்ட்டு பற்றி இங்கே பேச வேண்டிய தில்லை. அங்கே இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்பதால், இங்கே பேசக் கூடாது என்பதல்ல.

[1978 செப்டம்பர் 9]

THIRU G. VASANTHA PAI: The question is whether I have stated something in my affidavit in Court. You are asked to sit in judgment over a proceeding in Court. If what I have stated in the affidavit in Court has not been contradicted by Thiru Wahab who was a party, he is not entitled to bring this as a resolution or motion here. It is being stated that what I have stated in the affidavit is wrong. You are virtually sitting in judgment and you are asked to sit in judgment over some proceedings which have taken place in the Court. When the matter is *sub judice*, you are asked to sit in judgment over it.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதுவே ஒரு கோர்ட்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am raising my point of objection. You may kindly give your decision on this also.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றத்திலே விசாரணையில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே இங்கே அதைப்பற்றி விவாதிக்கக் கூடாது என்ற நிலைமை இருக்குமானால், நீதிமன்றம் இந்தப் பேச்சு நடைபெற்றதா என்பதைக் கேட்டிருக்க வேண்டும். இந்த அவையின் நடவடிக்கைக்கும், நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கைக்கும் சம்பந்தமில்லை. இரண்டையும் தொடர்பு படுத்திப் பேசுவது சரியல்ல.

(திரு. வசந்த பை எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். உங்களுக்கு இரண்டு தடவை வாய்ப்புத் தரலாம். அவ்வளவுதான்.

THIRU G. VASANTHA PAI: I would inform my learned Friend that the hon. Member who raises the objection here and * * * both of them were parties.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தயவு செய்து இதிலே ஆபீசரை அழைக்கக்கூடாது. நீங்கள் உட்காருங்கள்.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : கோர்ட்டுக்கு நான் ஆஜராகவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு நோட்டீசு நேரடியாக வரவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இந்த விவாதத்தில் அது பிரச்சினையே இல்லை. மேலும் தீர்ப்புக்கு அது காரணமாக அமையாது. விளக்கமும் அவசியமில்லை. நீங்கள் உட்காருங்கள்.

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1978 செப்டம்பர் 9] (மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்)

உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் எழுப்பியுள்ள உரிமைப் பிரச்சினை தான் சொல்லாததை திரு. வசந்த பை அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் அவர் சொன்னதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். அவர்கள் எடுத்துப் படித்துக் காட்டுகிறபோது, அவர்கள் கொடுத்த உவமானங்களை எல்லாம் எடுத்து அதைச் சொல்லியிருப்பதாக அவர் அதுமானிக்கிறார். அவர் கொடுத்தது உவமானமா அல்லது உவமேயமா என்பது தீர்ப்பிற்குரிய பிரச்சினை. திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் பேசியதிலே இவர்கள் குறிப்பிடுவதை உவமானமாக எடுத்துச் சொன்னாரா அல்லது உவமேயமாக எடுத்துச் சொன்னாரா என்பதை நிர்ணயிக்க அவர் பேசியதை விரிவாக எடுத்துப் படிக்க வேண்டும். கோர்ட்டுக்கு அவர் என்ன கொடுத்தார் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஒருவேளை கோர்ட்டு தீர்ப்புக்கு, அதுவே காரணமாக இருந்திருக்கிறதா என்பதைக்கூட நான் கவனிக்க வேண்டியிருந்தால் கவனிக்கிறேன். கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் ஒவ்வொருவரும் அபிப்பிராயம் சொன்னதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்கிறேன். ஒன்று மட்டும் நிச்சயமாக இங்கே புரிகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, தல்தாவேஜ்களைக் கொண்டு வந்து பார்த்து, நாம் முடிவு கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இதில் கவலைப்படுவதற்கோ, ஆத்திரப்படுவதற்கோ ஒன்றும் அவசியமில்லை. இதுபற்றி இந்தத் தொடர் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளாக என்னுடைய தீர்ப்பைத் தெரிவிக்கிறேன்.

3. அறிவிப்பு

சென்னைப் பல்கலைக் கழக பேரவைக் குழுவிற்கு மூன்று உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: சென்னை பல்கலைக் கழக பேரவைக்குமுனின் தேர்தலுக்கு திருவாளர்கள் க.அறிவழகன், கே. இராமமூர்த்தி ஆகியோர் மட்டுமே போட்டியிட்டதால், உரிய முறைப்படி, அவர்கள் இருவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர் என்பதனை இம்மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. சக்திமோகன் அவர்கள் மேலவை உறுப்பினர் என்ற வகையில் பதவிக் காலம் முடிந்துவிட்டதாலும், திருமதி தமிழரசி அவர்களின் பதவிக் காலம் காமராஜ் பல்கலைக் கழக பேரவைக் குழுவில் 28-10-1978 அன்று முடிவடைய இருப்பதாலும் ஏற்படும் காலியிடங்களை நிரப்ப வேண்டி, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களால் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவக் கோட்பாட்டிற் கிணங்க ஒற்றை மாண்புமிகு அமைச்சுக்கு முறை மூலம் அப்பல்கலைக் கழக பொதுக்